

Entrevista a Montse Miró, directora de l'escola bressol La Font del Rieral

"Qui educa ha de confiar en l'infant"

Montse Miró i Herms (Caldes de Montbui, 1959) ha sigut la directora dels primers tres cursos de l'escola bressol La Font del Rieral de Santa Eulàlia. Mestra d'Educació infantil, ha treballat en dues escoles bressol municipals de Caldes, El Gegant del Pi (1989-2004) i La Lluna (2004-2009). Creu en l'educació basada en el respecte i la confiança. Casada i mare de dos nois, sempre ha viscut a Caldes. Fem l'entrevista a final de juny.

Com s'educa?

Acompanyant l'infant en el creixement que fa ell. Neix amb competències per aprendre. No coneix les normes socials, però ja sap coses i per això l'has de respectar.

Un nen de mesos ja sap coses?

Sí, innates i apreses a casa. L'escola ha de partir d'aquests coneixements, respectar tot allò que té après. Tu el respectes perquè ell també té capacitat de respectar-te. I en aquest respecte mutu trobem l'harmonia.

Però cada nen és un món.

Sí, i per això l'escola ha de ser molt oberta, ha de tenir una capacitat d'acceptació molt gran.

I capacitat d'observació, suposo.

L'observació és bàsica per veure quines necessitats té l'infant: alimentació, descans i tot un seguit d'atencions. La pedagogia d'Emmi Pikler, de Budapest, parla del moviment lliure i es fonamenta en l'observació que el nen pot caminar sense ajut dels adults.

Tot sol?

Ell té la capacitat de caminar, o sigui que no cal caminadors ni donar-li la mà. Deixem-lo, ell ja ho sap, que ha de caminar!

No sé si ho fan gaires pares...

Quan un infant posa a prova el cos amb el moviment també posa a prova la seva personalitat. Quan un nen que no camina s'enfila a un tamboret el cervell es rega de sang, de sensacions... És tota una experiència!

Montse Miró té formació musical i canta a la coral Guisla del seu poble.

Ben diferent de si un altre l'hi enfila!

Llavors no sap tornar enrere. Li han fet fer una cosa que no sap si la sap fer sol. Als grans ens passa igual amb una màquina que ens ho fa tot. Als que de petits els ho fan tot, de grans ho han de tornar a fer tot ells sols.

Quina virtut ha de tenir qui educa?

Confiar en l'infant, donar-li temps! Mentrestant el podràs conèixer i acompanyar millor. Quan coneixes, la companyia sempre es fa molt més grata.

Vosaltres no us dieu "mestres".

Som educadores, perquè el mestre ensenya el que sap, i en canvi es tracta d'acompanyar el nen perquè tingui capacitat d'aprendre. Fins als 3 anys no té edat d'aprendre, sinó de créixer i desenvolupar-se.

Com voldríeu que sortís de l'escola?

Amb confiança en ell mateix, segur, respectuós, capaç de compartir, coneixent les normes i hàbits bàsics... A 3 anys ja té la personalitat formada!

A quines normes i hàbits et refereixes?

Rentar-se les mans abans i després dels àpats, saber que descansar és important, disfrutar menjant, de la companyia dels altres i del joc. El joc és clau per créixer, no de més a més. La pedagoga alemanya